

† Pettersen, Hans Sigurd.

Født i Bergen 22. jan. 1887 av foreldre fyrverker Ove Martin P. (f. i Fr.stad 10. mai 1845, d. 1924) og Anna Johanne Monsen (f. i Bergen 15. aug. 1848, d. 1918).

Han tok latinartium på Hambros skole og begynte å studere jus. Han blev imidlertid syk og døde av tuberkulose i Bergen 28. sept. 1912.

Quisling, Vidkun Abraham Lauritz Jonssøn.

Jeg er født i Fyresdal i Vest Telemark 18. juli 1887 av foreldre prost Jon Lauritz Q. (f. 1844) og Anna Caroline Bang (f. 1860). Jeg er av nordisk rase, og min fars slekt har i de siste århundrer hatt sitt hjem i Telemark.

Gift 10. sept. 1923 med Maria Basilievna Pasek, f. 1900, russerinne av dinarisk-nordisk avstamning. Vi har ikke barn.

Jeg gikk først på latinskolen i Drammen, senere fra høsten 1900 på Skiens latinskele, hvor jeg tok artium. Som liten gutt hadde jeg erklært at jeg vilde preke om søndagen og doktorere om hverdagen. Men under innflytelse av ivrig lesning av verdenshistorie og Norgeshistorie, og kanskje også påvirket av tidens patriotiske stemning, valgte jeg den militære lopebane. Jeg gikk inn på Krigsskolen sommeren 1905. Blev løytnant 1908. Gjennomgikk derpå Militære Høiskole, og kom inn i Generalstaben fra høsten 1911. I endel år gjorde jeg så stadig militær tjeneste, i forskjellige stillinger, vesentlig i Generalstaben, fra 1917 som kaptein.

I begynnelsen av 1918 blev jeg utnevnt til militærattaché i Russland, og har siden, bortsett fra kortere tjenstgjøring i Generalstabens vært i tjeneste utenriks. Etter å ha vært militærattaché i Russland var jeg således 1919—21 militærattaché og legasjonsekretær i Helsingfors. I 1922 og 1923 var jeg representant i Ukraina og Krim for den Internasjonale Russiske Hjelpekomité under professor Nansens presidium og ledet hjelpearbeidet der. I 1924—25 hadde jeg et oppdrag i Balkan- og Donaustatene for Folkeforbunds vedrørende ordningen av spørsmålet om de russiske flyktninge. Sommeren 1925 foretok jeg sammen med professor Nansen en reise

X I den tid, hvor jeg var i Norge under filosofien

til det nære Østen og Armenia som sekretær for Folkeforbundets armeniakommisjon, og vinteren 1925—26 opholdt jeg mig i Armenia og Kaukasia som representant for denne kommisjon. Siden tok jeg opphold i Moskva, dels i forbindelse med flyktningsspørsmålet, dels vedrørende ordning av norsk-engelske skogkonsesjoner i Nord-Russland. Og da de diplomatiske forbindelser mellom Storbritannia og Sovjetunionen blev brutt i mai 1927, blev jeg ansatt som legasjonssekretær ved Norges legasjon i Moskva for varetagelsen av de britiske interesser i Sovjetunionen, og fortsetter dermed inntil den diplomatiske forbindelse gjenoptas mellom de to land. I 1928 tok jeg avskjed som officer med halv sold.

Jeg nærer en sterk, kanskje vel universal, interesse for politikk og videnskap. I politikken er det navnlig Russland som har interessert mig, til hvilket land min virksomhet har vært mer eller mindre knyttet i de siste tolv år. På de videnskapelige områder har jeg, foruten militærvidenskapene, særlig dyrket historie, språk og naturvidenskap, samt matematikk som i sin tid var mitt yndlingsstudium. I senere år har disse splittede interesser samlet sig om filosofien som sitt felles multiplum. Spørsmålet om en enhetsforklaring av tilværelsen bygget på videnskap og erfaring, og som kan forsone religion og videnskap, det har i de siste år vært min mer og mer opslukende interesse utenfor den daglige livsgjerning. Urolige livsforhold og andre ugunstige omstendigheter har hittil hindret mig i å utfolde offentlig litterær og videnskapelig virksomhet. Men jeg håper at jeg ennu kan få sagt mitt ord for den store stilhet kommer.

Raaheim, Mathias Mikalsen.

Jeg er født i Gaular prestegjeld 6. nov. 1881 av foreldre gårdbruker Mikal M. R. og Karoline Nilsdtr. Raaheim. Min slekt stammer fra Viksdalen i Gaular.

Gift 26. des. 1906 med Ninna Haugene, f. 4. sept. 1883 i Viksdalen, dtr. av gårdbruker Mikal H. og Johanne A. — Barn Jenny, f. 1907, Magnus,